

MUSIKHISTORIEN - i stikord.

MIDDELALDER → 1400	Gregoriansk sang (énstemmig), Troubadourer (adelig underholdning), tidlig dansemusik med trommer, fløjter, skalmeje, lut, bærbart orgel, fidel m.m. Folkelige kædedanse og underholdning til hoffet. Tidlig flerstemmighed: parallelsang i kvarter, kvinter & oktaver.
RENÆSSANCE 1400 - 1600	Polyfoni: flere ligeberettigede stemmer. Lineær musikopfattelse; ingen indsnit i musikkens strømmen. Imitation - i streng form = kanon. <i>Verdslig musik:</i> Madrigal og Chanson, med tonemaleri, fugleefterligning o.lign. (Josquin dezPrez). <i>Kirkelig:</i> Motet (i gl. form med flere samtidige tekster) samt Messen. (Palestrina)
BAROK 1600 - 1750	Instrumentalmusik og orkestermusik. Eksperimenteren med nye instrumenter og forbedringer af de eksisterende - som f.ex. violinen og kirkeorglet. Dur- og mol-harmonik. Funktionsharmonik. Terrassedynamik (enten <i>p</i> eller <i>f</i>). Monotematik - kun ét tema pr. sats. Både homofoni (: melodi med akkompagnement) som f.eks. i Vivaldis koncerter og polyfoni som i J.S.Bachs fuga'er. Operaen udvikles. Andre komponister: Händel.
KLASSIK 1750 - 1820	Symfoniorkesteret (strygere, blæsere og slagtøj). Klaveret udvikles (fra cembalo og harpsichord) – klaverkoncert. Spændingsdynamik: opspænding – afspænding (crescendo – decrescendo). Flere temaer pr. sats: Hovedtema & Sidetema. Sonateform med kontrast, spænding og dramatik. Komponisten: fra ansat musiktjener til selvstændig kunstner. Publikum - musik som vare. (Haydn, Mozart, Beethoven).
ROMANTIK 1820 - 1900	Musik for følelserne. Musikken som stemningsbærer. Stor vægt på klang → orkesteret vokser, både i antal og med nye instr.: basun, tuba, saxofon. Harmonikken udvides og benyttes mindre som strukturelt element, mere som stemningsformidler. Kromatik. Jeg'et i centrum. Den ensomme kunstner der udgyder sit indre. Musik skrevet som illustration af digte eller drama'er. Nationalfølelse. (Brahms, Tjajkovskij, Schumann, Berlioz, Mahler, Wagner)
IMPRESSIONISME 1880 / 1890	Indtryk, stemningsformidling af udefra kommende indtryk. Parallel til Monets (m.fl.) 'prik'-malerier. En reaktion mod senromantikens svulmende følelsesudladninger. Musikken skulle antyde, ikke understrege; den skulle være som et forløb af farvenuancer, som en fornemmelse af lysets skiften og vinden og vejrets foranderlighed. Klanglig forfinet og ikke-dramatisk musik. (Debussy)
EKSPRESSIONISME 1910	Udtryk. Reaktion imod den sensuelle romantiske programmusik og Debussys 'farvepalet'-effekter (Impressionismen). 'Abstrakt' musik (som Picasso og Braque's kubisme i malerkunsten) med brudt linieføring, dissonante akkorder og 'forvredne' melodier. Atonalitet. (Arnold Schönberg, Alban Berg)
MODERNISME Tolvtonemusik 1922	Musik opbygget ud fra en række bestående af alle de tolv forskellige toner. Rækken kan så anvendes på forskellig måde: som tema, som akkorder eller brudt helt op på forskellige stemmer (Schönberg, Berg).
Tilfældighedsmusik Minimalisme 1950 ->	Musik sammensat af små gentagne 'bidder' af musik, der hver gentages et tilfældigt antal gange. F.eks. indtil et vækkeur ringer, til musikeren bliver træt eller indtil nogle sommerfugle har fundet ud ad de åbentstående vinduer. Elektronmusik. (John Cage, Steve Reich).